

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.II.814/2009/5.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2010. év január hó 21. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A jelentős kárt okozó csalás büntette miatt az I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt bűnügyben az I. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Tatai Városi Bíróság 11.B.197/1997/123. számú ítéletét, valamint a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 12.Bf.604/2003/10. számú végzését az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A felülvizsgálat során felmerült 4 150 (négyezer-egyszázötven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s :

I. A Tatai Városi Bíróság a 2003. év szeptember hó 3. napján kihirdetett 11.B.197/1997/123. számú ítéletében az I. rendű terhelt bűnösségét jelentős kárt okozó csalás büntetében (Btk.

318. § (5) bekezdés a) pontja) és magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276. §) állapította meg.

Ezért öt halmazati büntetésül 1 évi és 6 hónapi - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és 300 000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte. Egyben rendelkezett a járulékos kérdésekről és a bűnügyi költség viseléséről.

A másodfokon eljáró Komárom-Esztergom Megyei Bíróság a 2004. év február hó 3. napján jogerős 12.Bf.604/2003/10. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

II. A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen az I. rendű terhelt nyújtott be a Btk. 416. § (1) bekezdés c) pontjára alapított felülvizsgálati indítványt, amelyben arra hivatkozott, hogy védelmét olyan ügyvéd látta el a bírósági eljárásban, aki - a kamarai alapszabály késedelmes megalkotása miatt - érvényes ügyvédi kamarai tagsággal nem rendelkezett. Az eljárásban a terhére rótt bűncselekmény minősítése, illetve fogvatartása miatt a Be. 46. § szerint a védő részvétele kötelező volt, így a Be. 373. § (1) bekezdés II. d) pontjában írt eljárási szabálysértés megvalósult. Ezért az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség BF.2441/2009. számú írásbeli nyilatkozatában - és képviselője a nyilvános ülésen - a felülvizsgálati indítványt nem tartva alaposnak, a sérelmezett határozat hatályban tartását indítványozta.

A vonatkozó jogszabályokkal kapcsolatban részletesen kifejtett jogi álláspontja szerint az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Ügyt.) az Alapszabály megalkotása határidejének esetleges elmulasztásához a kamarák és a Magyar Ügyvédi Kamara tekintetében semmiféle joghátrányt nem fűzött. Ezért a kamarai tagság érvényességét az alapszabály késedelmes megalkotása nem érintette.

Az indítványban megjelölt időszakban a terhelt védelmében meghatalmazás alapján eljáró ügyvéd tevékenységének jogszerűsége nem kétséges. Sem az indítványban hivatkozott, sem egyéb, a felülvizsgálatra okot adó, abszolút hatályú eljárási szabálysértés nem valósult meg.

A Legfelsőbb Bíróság a Be. 420. § (1) bekezdés és a 424. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülést tartott, amelyen a védő felülvizsgálati indítványban foglaltakkal egyezően szólalt fel, a terhelt indítványát változatlanul fenntartotta.

III. A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

A felülvizsgálat olyan rendkívüli jogorvoslat, amely kizárólag a Be. 416. § (1) bekezdésében tételesen megjelölt okokra hivatkozással vehető igénybe.

Az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványában a Be. 373. § (1) bekezdés II. d) pontjára hivatkozott, azonban a felülvizsgálatra (Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja) okot adó eljárási szabálysértés nem valósult meg.

Az alapügyben a terhelt védelmét meghatalmazás alapján ellátó ügyvéd az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 13. § (1) bekezdésében írt feltételeknek (kamarai tagság, ügyvédi eskü letétele) megfelelt, ezért a büntetőeljárási törvény szabályai szerint teljes jogkörű védőként járt el. Ebből következően téves az a hivatkozás, hogy a bíróság a tárgyalást olyan személy távollétében tartotta meg, akinek részvétele a törvény értelmében kötelező.

Az indítványban írtakkal szemben nem bír jelentőséggel, hogy az 1998. év július hó 1. napján hatályba lépett, az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Ütv.) 127. § (1) bekezdése alapján a területi kamarák, illetve a Magyar Ügyvédi Kamara alapszabályát nem a törvényben írt 6 hónapon belül, hanem csupán 1999. év március hó 8. napján alkotta meg.

Mindezekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a sérelmezett határozatokat a Be. 426. § alapján hatályukban fenntartotta.

A végzés ellen a Be. 3. § (4) bekezdése szerint a fellebbezés, a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontja alapján a felülvizsgálat kizárt. Minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul (Be. 418. § (3) bekezdés). Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Legfelsőbb Bíróság a Be. 421. § (3) bekezdése alapján mellőzheti.

Budapest, 2010. év január hó 21. napján

Dr. Schäfer Annamária s.k. a tanács elnöke, Dr. Csere Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Katona Sándor s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

bírósági ügyintéző
Kné